

КИЇВ
«МУЗИЧНА УКРАЇНА»
1983

ТЕРЕН, МАТИ, КОЛО ХАТИ

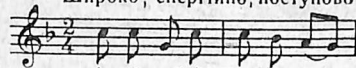
Українські народні ліричні
та жартівливі пісні

ПІСЕННИК

КИЇВ
«МУЗИЧНА УКРАЇНА»
1983

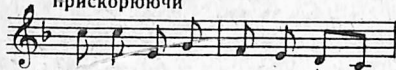
А ТОЙ ЛЮБИЙ ГРИГОРІЙ

Широко, енергійно, поступово

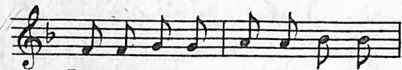

А той любий Гри_го_рій

прискорюючи

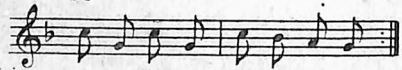

за_був скрипку в ко_мо_рі,

Гри_го_ри_ха му_ку бра_ла,

1-5

а та скрипоч_ка за_гра_ла.

6

димом в ко_лині за_кру_тились.

© Видавництво «Музична Україна», 1983

Т 90307—189
M208(04)—83 94.83. 4803010000

А той любий Григорій
Забув скрипку в коморі,
Григориха муку брала,
А та скрипочка заграла.

Я в долоні та й у п'яти —
Як же тут не танцювати!
Пішла мука по коморі,
Розходилась ще й у дворі.

«Григорихо, схаменися,
За роботоньку приймися!
Григорію нема їсти,
Нема пити, ніде сісти».

Прийшов Григор, розпалився,
За ту скрипочку схопився,
Струни стали витинати,
Не стерпів — став танцювати.

Я на нього подивилась,
Поки піч не розгорілась,

Хвилиночку почекаю —
Чоловіка підтримаю.

Вареники та галушки,
Борщ і каша, ще й пампушки
Розварились, присмалились,
Димом в комин закрутились.

А ХТО БАЧИВ, А ХТО ЧУВ

Жваво

А хто бачив, а хто чув,

а хто в мене сю ніч був?

Ох, ох, о-хо-хо,

а хто в мене сю ніч був?

А хто бачив, а хто чув,
А хто в мене сю ніч був?
Ох, ох, о-хо-хо,
А хто в мене сю ніч був?

Були в мене уночі
Аж чотири сватачі,
Ох, ох, о-хо-хо,
Аж чотири сватачі.

Сватав мене Митрофан,
Грицько, Іван і Степан,
Ох, ох, о-хо-хо,
Грицько, Іван і Степан.

А я собі: хі-хі-хі,
Ой смішні ж ви, женихи,
Ох, ох, о-хо-хо,
Ой смішні ж ви, женихи.

Ідїть з хати всі разом
Та грайтеся гарбузом,

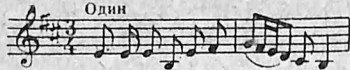
Ох, ох, о-хо-хо,
Та грайтеся гарбузом.

А я буду дівувать,
Собі кращих виглядать,
Ох, ох, о-хо-хо,
Собі кращих виглядать.

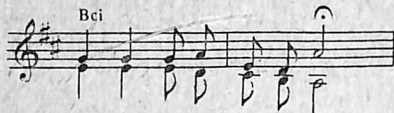
А ЩЕ СОНЦЕ НЕ ЗАХОДИЛО

Помірно

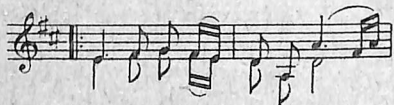
Один

1 А ще сонце не захо_ ди.ло,

а зро_ билась тем_ но_ та.

2.-5. А зро_ билась тем_ но_ та..

А не_ шас_ ли ва_ та дів_

- чи -

на,

ког - ра любить ко - за - ка.

1. А ще сонце не заходило,
А зробилась темнота.
2. А зробилась темнота...
А нещаслива та дівчина,
Котра любить козака.
3. Котра любить козака...
А козак їде в чисте поле,
Зостаюся я сама.

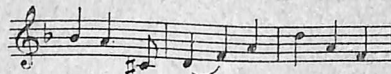
4. Зостаюся я сама...
Та зостаюся я сама —
Ні дівчина, ні вдова.
5. Ні дівчина, ні вдова...
Ні дівчина, ні вдова —
Рекруточка молода.

ВЕЧІР НАДВОРІ

Помірно

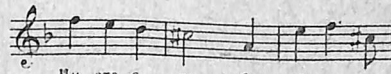
Ве-чір на дво-рі,

ніч на-сту-па-є, ви-йди, дів-

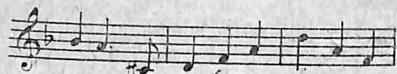
-чи-но, сер-це ба-жа-є!

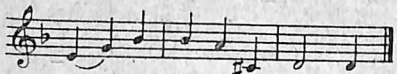
Чи-сте-є не-бо зіронь-ки

вкри-ли, ви-йди, дів-чи-но,

до ме-не, ми-ла, ви-йди, дів-

-чи-но, до ме-не, ми-ла.

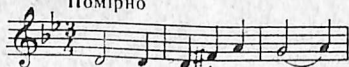
Вечір надворі, ніч наступає,
Вийди, дівчино, серце бажає!
Чистеє небо зіроньки вкрили,
Вийди, дівчино, до мене, мила. (2)

Дай подивитись в яснії очі,
Стан твій обняти

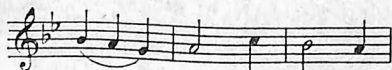
гнучкий дівочий,
Глянути в личко біле, чудове,
На коси довгі, на чорні брови. (2)

ВЗЯВ БИ Я БАНДУРУ

Помірно

Взяв би я бан-ду-

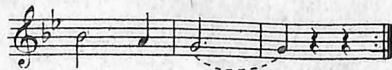
-ру та й за-грав, що

знав, че-рез ту бан-

-ду-ру бан-ду-

-рис-том став.

Взяв би я бандуру
та й заграв, що знав,
Через ту бандуру
бандуристом став. (2)

А все через очі,
коли б я їх мав,
За ті карі очі
душу б я віддав. (2)

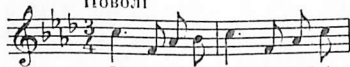
Марусино, серце, пожалій мене,
Візьми моє серце,
дай мені своє. (2)

Де Крим за горами,
де сонечко сяє,
Там моя голубка
з жалю завмирає. (2)

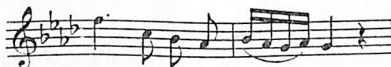
Взяв би я бандуру
та й заграв, що знав,
Через ту дівчину
бандуристом став. (2)

ВІЮТЬ ВІТРИ,
ВІЮТЬ БУЙНІ

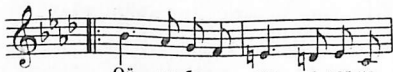
Поволі

Ві-ють вітри, ві-ють буйні,

аж де-ре-ва гнуть - ся...

Ой як болить мо-є серце,

а сльо-зи не ллють-ся!

Віють вітри, віють буйні,
Аж дерева гнуться...
Ой як болить моє серце,
А сльози не ллються!

Двічі

Трачу літа в лютім горі
І кінця не бачу,
Тільки тоді і полегша,
Як нишком поплачу.

Двічі

Не допоможуть сльози горю,
Серцю легше буде,
Хто щасливим був часочок,
Повік не забуде.

Двічі

Єсть же люди, що і моїй
Завидують долі.
Чи щаслива ж та билина,
Що росте у полі?..

Двічі

Що на полі, на пісочку,
Без роси, на сонці?
Тяжко жити без милого
І в своїй сторонці!

Двічі

Де ти, милий, чорнобривий?
Де ти? Озовися!

Як я, бідна, тут горюю,
Прийди, подивися!

Двічі

Полетіла б я до тебе,
Та крилець не маю,
Щоб побачив, як без тебе
З горя висихаю.

Двічі

До кого ж я пригорнуся,
І хто приголубить,
Коли тепер нема того,
Який мене любить?..

Двічі

В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

Помірно

Один

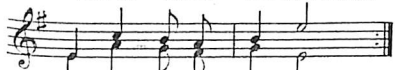
В кін_ці греб_лі шумлять вер_би.

що я на_са_ди_ла...

Не_ма то_го ко_за_ченька.

що я по_лю_би_ла.

В кінці греблі шумлять верби,
Що я насадила...

Любив дівчину півтора року,
Доки не дізнали вороги збоку. (2)

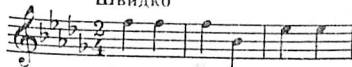
А як дізнали — розщебетали...
Бодай же вони щастя не знали! (2)

Сусіди близькі, вороги тяжкі,
Пийте, гуляйте, як самі знайте! (2)

Пийте, гуляйте, як самі знайте,
Де двое ходять, не розлучайте! (2)

ГЕЙ, ВОЛОШИН СІНО КОСИТЬ

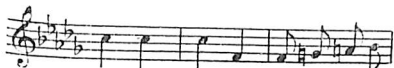
Швидко

Гей, во - лошин сі - но

ко - сить, а во - лош - ка

іс - ти но - сить. Тра-ля- ля- ля,

тра-ля- ля- ля, тра-ля- ля- ля,

тра-ля- ля- ля, тра-ля- ля!

Гей, волошин сіно косить,
А волошка їсти носитьь.

Приспів:

Тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля,
Тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля,
Тра-ля-ля!

Коби сіна докосити,
Щоби їсти не носити!

Приспів.

Гей, волоше-волошине,
Ходи їсти — борщ застигне!

Приспів.

А волошин з щирим серцем
Та й вивернув борщ із перцем.

Приспів.

ГЛИБОКА КИРНИЦЯ ГЛИБОКО КОПАНА

Весело

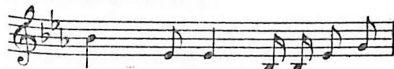
Гли-бо-ка кир-ни-ця гли-бо-ко

ко - па - на, там сто - їть

Кат - ру - ся, як на - ма -

- льо - ва - на. Ла-ла-ла-ла-

- ла, ха-ха, ла-ла-ла-ла-

Глибока кирниця глибоко копана,
Там стоїть Катруся,
як намальована.
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, (3)
як намальована.

При кирниці стала,
водиці набрала,
Про свого Йвасика
милого думала.
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, (3)
милого думала.

Якби тя, Йвасику,
на дні зобачила,
То зараз би-м туди,
в кирницю, скочила.
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, (3)
в кирницю скочила.

Найперш би вкинула
цей гарний віночок,
Що я його сплела
з рожевих ружечок.
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, (3)
з рожевих ружечок.

Ой ні, я не скочу:
кирниця глибока,
Кирниця глибока,
і зимна в ній вода.
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, (3)
і зимна в ній вода.

ДИВЛЮСЬ Я НА НЕБО

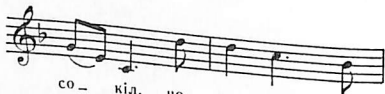
Поважно

Дивлюсь я на не-бо та й

дум-ку га-да-ю: чо-му я не

со-кіл, чо-му не лі-

..та-ю? чо-му ме-ні, бо-же, ти

кри-лець не дав? Я б землю по..

-ки-нув і в не-бо злі-тав!

Дивлюсь я на небо

та й думку гадаю:

Чому я не сокіл, чому не літаю?

Чому мені, боже,

ти крилець не дав?

Я б землю покинув

і в небо злітав!

Далеко за хмари,

подальше од світу,

Шукать собі долі,

на горі привіту,

І ласки у зірок,

у сонця просить,

У світі їх яснім

все горе втопить.

Бо долі ще змалку
здаюсь я нелюбий,—
Я наймит у неї,
хлопцюга прибудний;
Чужий я у долі, чужий у людей!
Хіба ж хто кохає
нерідних дітей?..

ДІВКА В СІНЯХ СТОЯЛА

Швиденько

Дівка в сі_ нях сто_ я_

_ ла, на ко_ за_ ка

мор_ га_ ла: «Ти, ко_ за_

_ че, хо_ ди, ме_ не вір_

_ но лю_ би, сер_ це мо_

Дівка в сінях стояла,
на козака моргала:
«Ти, козаче, ходи,
мене вірно люби,
Серце моє!» (2)

«Як до тебе ходити,
тебе вірно любити?
В тебе батько лихий, (2)
Серце моє!» (2)

«Батька дома немає —
у шиночку гуляє,
А ти, серце, ходи,
мене вірно люби,
Серце моє!» (2)

«Як до тебе ходити,
тебе вірно любити?
В тебе мати лиха, (2)
Серце моє!» (2)

«Матері дома немає —
на хрестинах гуляє,
А ти, серце, ходи,
мене вірно люби,
Серце моє!» (2)

«Як до тебе ходити,
тебе вірно любити?
І собаки лихі, (2)
Серце моє!» (2)

«Я й собакам угоджу —
я їм хліба положу,
А ти, серце, ходи,
мене вірно люби,
Серце моє!» (2)

«Як до тебе ходити,
тебе вірно любити?
В тебе кішка лиха, (2)
Серце моє!» (2)

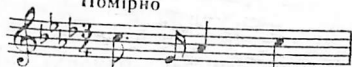
«Я і кішці угоджу —
я їй сала положу,
А ти, серце, ходи,
мене вірно люби,
Серце моє!» (2)

«Як до тебе ходити,
тебе вірно любити?
В тебе миші лихі, (2)
Серце моє!» (2)

«Коли мишей боїшся,
на воротях повісся,
Ти ізгинь, пропади
і до мене не ходи,
Щур тобі, пек!» (2)

ДІВЧИНОНЬКА ПО ГРИБИ ХОДИЛА

Помірно

Дів_чи_нонь_ка

по гри_би хо_ди_ла.

в зе_ле_но_му

га_ю за_блу_ди_ла,

в зе_ле_но_му

га ю за блу ди ла.

Дівчинонька по гриби ходила,
В зеленому гаю заблудила. (2)

Приблудила к зеленому дубу,—
Ой тут же я ночувати буду. (2)

Я ж думала, що дуб зелененький,
Коли бачу — козак
молоденький. (2)

І сказала: «Козаче-гультяю,
Виведь мене з зеленого гаю. (2)

Виведь мене з зеленого гаю,
Я ж, молода, дороги не знаю». (2)

«Коли б дівка дороги не знала,
Вона б мене гультьям
не звала. (2)

А сказала б: «Козаче, соколю,
Виведь мене з зеленого бору. (2)

Виведь мене із темного бору
Та й проведи до самого
двору». (2)

ДОБРЕ ТОМУ КОСА КОСИТЬ

Помірно

Добре то-му ко-са ко-сить,
ко-му ми-ла ї-сти но-сить.
Не шкодить му гор-бок, ям-ка,
хоч і ко-са не клепа-на.

The musical score consists of four staves of music in G major (one sharp) and 3/4 time. The melody is simple and folk-like, with lyrics written below the notes. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

Добре тому коса косить,
Кому мила їсти носить.
Не шкодить му горбок, ямка,
Хоч і коса не клепана.

Добре тому коса косить,
Кому мила їсти носить.
І мені би ти так косила,
Якби мила мні носила.

Добре мені би косила,
Якби мила приходила
І покоси розбивала,
Веселецько заспівала!

ДОБРИВЕЧІР, ДІВЧИНО,
КУДИ ЙДЕШ

Швиденько

«Доб - ри - ве - чір,

дів - чи - но, ку - ди йдеш?

Доб - ри - ве - чір, дів - чи - но,

ку - ди йдеш? Скажи ме - ні

прав - донь - ку, де жи - веш!»

«Добривечір, дівчино,
куди йдеш? (2)

Скажи мені правдоньку,
де живеш!» (2)

«Чи то ж би я розуму
не мала, (2)

Щоб я тобі правдоньку
сказала!» (2)

«Добривечір, дівчино,
чия ти? (2)

Чи вийдеш ти на вулицю
гуляти?» (2)

«Не питайся, козаченьку,
чия я, (2)

Як вийдеш ти на вулицю,
вийду й я!» (2)

«Дівчинонько-серденько,
куди йдеш? (2)

Скажи мені правдоньку,
де живеш!» (2)

«Отам моя хатонька,
край води, (2)

З високого дерева,
з лободи. (2)

Я ж до хати сінечки
приплету (2)

З високого дерева,
з черету». (2)

«Тепер же я догадався,
чия ти! (2)

Пусти ж мене, серденько,
до хати!» (2)

«Шкода тее, голубе,
затівать, (2)

Бо ти будеш ніченьку
ночувать». (2)

«Та я ж тебе, серденько,
не звезду, (2)

Пожартую трішечки
та й підуй!» (2)

Жартувала дівчина до зорі, (2)
Поки стало виднесенько
надворі. (2)

«Ой уставай, козаченьку,
та тікай, (2)

Та на мене славоньки
не пускай!» (2)

ЗА ТУМАНОМ НІЧОГО НЕ ВИДНО

Помірно
Один

За ту-ма- ном

Всі

ні- чо- го не вид- но,

за ту- ма- ном

ні- чо- го не вид- но.

За туманом нічого
не видно, (2)

Тільки видно дуба
зеленого. (2)

Під тим дубом криниця
стояла, (2)

Там дівчина воду набирала. (2)

Ах, втопила золоте відерце — (2)

Заболіло в дівчиноньки
серце. (2)

«А хто ж мое відерце
дістане, (2)

Той зо мною на рушничок
стане». (2)

Обізвався козак
молоденький: (2)

«А я твое відерце дістану (2)

І з тобою на рушничок
стану». (2)

ЗЕЛЕНАЯ ТА ЛІЩИНОНЬКА

Поволі

Зеленая та ліщинонька,
Гей, чом без сонечка зів'яла? (2)

Молода та дівчинонька,
Гей, козаку світ зав'язала. (2)

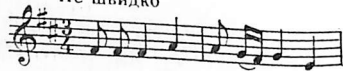
«А я, молод, діжду вечорни,
Гей, піду гулять до дівчини. (2)

Приходжу я та під віконце,
Гей, добривечір ти,
дівчино-серце! (2)

Чом до мене ти не виходиш,
Гей, мені слова
не промовиш?» (2)

ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ БАРВІНОЧКУ

Не швидко

Зелененький бар-ві - поч-ку,

сте - ли - ся ни - зень - ко,

а ти, милий, чор - но...

А ти, милий, чор-но-бри-вий,

присується бли-зень-ко. Ще, ще,

ще, ще, ще, ще ближ - че,

при-сунь - ся ще ближ - че.

Зелененький барвіночку,
Стелися низенько,
А ти, милий, чорно...
А ти, милий, чорнобривий,
Присується близенько.

Приспів:

Ще, ще, ще, ще, ще,
ще ближче, | Двічі
Присується ще ближче.

Зелененький барвіночку,
Стелися ще нижче,
А ти, милий, чорно...

А ти, милій, чорнобривий,
Присунься ще ближче.

Приспів.

Ой ти, мамо, моя мамо,
Мамо моя мила,
Не дай мене за ста...
Не дай мене за старого,
Бо я чорнобрива.

Приспів.

Ой дай мене за такого,
Що не має вуса,
Він на мене замор...
Він на мене заморгає,
А я засміюся.

Приспів.

ІЗ-ЗА ГОРИ КАМ'ЯНОЇ

Повільно, сумно

Із-за го-ри кам'яно-ї
го-лу-би лі-та-ють.
Не зазна-ла розкошонь-ки—
вже лі-та ми-на-ють.

The musical score is written on three staves in a 3/4 time signature with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The melody is simple and melancholic, with lyrics written below the notes. The first staff contains the first line of the melody and the first line of lyrics. The second staff contains the second line of the melody and the second line of lyrics. The third staff contains the third line of the melody and the third line of lyrics, ending with a double bar line.

Із-за гори кам'яної
Голуби літають.
Не зазнала розкошоньки —
Вже літа минають.

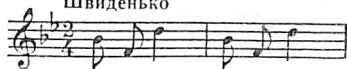
Запрягайте коні в шори,
Коні воронії,
Та й поїдем доганяти
Літа молодії.

Ой догнали літа мої
На кленовім мості.
«Ой верніться, літа мої,
Хоч до мене в гості».

«Не вернемось, не вернемось,
Немає до кого,
Бо не вмiла шанувати,
Як здоров'я свого».

І ШУМИТЬ, І ГУДЕ

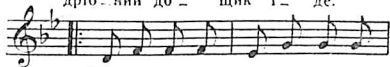
Швиденько

І шумить, і гу-де,

дріб-ний до-щик і-де.

Ой хто ж мене, мо-ло-ду-ю,

та й до-дому од-ве-де.

І шумить, і гуде,
Дрібний дощик іде.
Ой хто ж мене, молодую,
Та й додому одведе.

Двічі

Обізвався козак
На солодкім меду:
«Гуляй, гуляй, дівчинонько,
Я й додому одведу».

Двічі

«Не веди ж ти мене,
Не прошу я тебе,
Бо лихого мужа маю,
Буде бити мене».

Двічі

КАЛИНО-МАЛИНО, ЧОГО В ЛУЗІ СТОІШ

Не швидко
Один

«Калино-малино,
Чого в лузі стоїш,
Чого в лузі стоїш,
Чом не процвітаєш?»

Чого в лузі стоїш,
Чом не процвітаєш,
Чи жари боїшся,
Чи дощу бажаєш?»

«Жари не боюся,
Дощу не бажаю,—
Кого вірно люблю,
За тим посихаю».

КОПАВ, КОПАВ КРИНИЧЕНЬКУ

Помірно

Один

Копав, копав криниченьку

не ді_лень_ку- дві...

Лю_бив ко_зак дів_чи_нонь_ку

Всі

людям-не со_ бі! Ой жаль-

_ жаль ме_ні бу_де в_ізь_мут_ь

ї - ї лю - ди, візь - муть

ї - ї лю - ди - мо - я не бу -

- де! Ой жаль-жаль!

Копав, копав криниченьку
Неділеньку-дві...
Любив козак дівчиноньку
Людам — не собі!

Приспів:

Ой жаль-жаль мені буде —
Візьмуть її люди,

Візьмуть її люди —
Моя не буде!
Ой жаль-жаль!

А вже з тої криниченьки
Орли воду п'ють...
А вже мою дівчиноньку
До шлюбу ведуть.

Приспів.

Один веде за рученьку,
Другий — за рукав,
Третій стоїть, гірко плаче:
Любив, та не взяв!

Приспів.

КУЧЕРЯВА КАТЕРИНА

Досить швидко

Ку - че - ря - ва

Ка - те - ри - на чі - ля - ла - ся

до Мар - ти - на: «Ой Мар - ти - не,

доб - ро - ді - ю, сва - тай ме - не

у не - ді - лю». у не - ді - лю».

Кучерява Катерина
Чіплялася до Мартина:
«Ой Мартине, добродію,
Сватай мене у неділю».

Двічі

Двічі

«Катерино люба, мила,
Сватав тебе б, так несила.
Не до жартів, до любові —
В Катерини чорні брови».

Двічі

Двічі

В Катерини кудрі в'ються,
А за неї хлопці б'ються.
Бідолашному Мартину
Обірвали всю чуприну.

Двічі

Двічі

МІСЯЦЬ НА НЕБІ

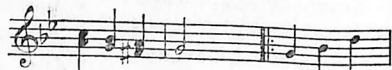
Помірно

Місяць на не - бі, зіроньки

ся - ють, ти - хо по мо - рю

чо-вен пли - ве. В чов - ні дів -

- чи - на пісню спі - ва е.

а ко-зак чу - є, серденько мре

Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен пливе.

В човні дівчина

пісню співає,

Двічі

А козак чує,

серденько мре.

Пісня та мила, пісня та люба,
Все про кохання, все про любов.

Як ми любились

та й розійшлася,

Двічі

Тепер зійшлися

навіки знов.

Ой очі, очі, очі дівочі,
Темні, як нічка, ясні, як день.
Ви ж мені, очі,

вік вкоротили,

Двічі

Де ж ви навчилися

зводить людей?

НА ВУЛИЦІ СКРИПКА ГРАЄ

Не дуже швидко

На ву-ли-ці скрипка гра-є,
ме-не ма-ти не пус-ка-є,
ой- ой- ой! Ме-не ма-ти
не пус-ка-є, ой- ой- ой!

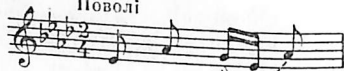
На вулиці скрипка грає,
Мене мати не пускає,
Ой-ой-ой!
Мене мати не пускає,
Ой-ой-ой!

По долині вівці пасла,
Назбирала горщик масла,
Ой-ой-ой!
Назбирала горщик масла,
Ой-ой-ой!

Горщик масла, миску сиру —
Та всіх хлопців запросила,
Ой-ой-ой!
Та всіх хлопців запросила,
Ой-ой-ой!

ОЙ ВИЙДУ Я, ВИЙДУ

Поволі

1. Ой ви - йду я,

ten.
вий - ду в виш - невий са -

- до - чок. Ой вир -

- ву я, ви - рву

кле - но - вий лис - то - чок.

2. Повів мій миленький
Коня напувати.
На жовтім пісочку
Два слідочки знати.

3. Ой вирву я, вирву
Кленовий листочок,
Прикрию, пристелю
Милого слідочок.

4. Щоб вітер не звіяв,
Роса не припала,
Щоб мого милого
Інша не кохала.

5. Ще й вітер не звіяв,
Роса не припала,
А мого милого
Інша покохала.

ОЙ ГИЛЯ-ГИЛЯ, ГУСОНЬКИ,
НА СТАВ

Не швидко
Один

«Ой ги_ля- ги_ля,

гу_сонь_ки, не став!..

Всі

Доб..ри_ве_чiр, дiв_чи_но,

бо я ще не спав!

«Ой гиля-гиля,
Гусоньки, на став!..
Добривечір, дівчино,
Бо я ще не спав!

Двічі

Ой не спав, не спав,
Не буду й спати!
Дай же мені, дівчино,
Повечеряти!»

Двічі

«Я ж не топила,
Я ж не варила,
А йшла по водиченьку —
Відра побила.

Двічі

Я ж не побила,—
Постановила,
З гори покотились
Та й самі побились.

Двічі

В мене вечеря —
Рибка печена,
Не для тебе, серденько,
Приготовлена».

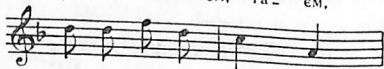
Двічі

ОЙ ЗА ГАЄМ, ГАЄМ

Швиденько

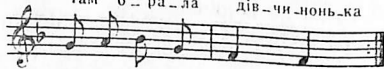
Ой за га-єм, га-єм,

га-єм зе-ле-нень-ким,

там о-ра-ла дів-чи-нонь-ка

во-ли-ком чор-нень-ким.

Ой за гаєм, гаєм,
Гаєм зелененьким,
Там орала дівчинонька
Воликом чорненьким.

Двічі

Орала, орала,
Не вмiла гукати
Та й найняла козаченька
На скрипочку грати.

Двічі

Козаченько грає,
Бровами моргає...
Вража його мати знає,
На що він моргає:

Двічі

Чи на мої воли,
А чи на корови,
Чи на моє біле личко,
Чи на чорні брови?

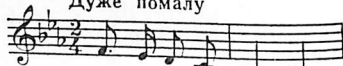
Двічі

Воли та корови
Усі поздыхають,
Біле личко, чорні брови
Повік не злиняють!

Двічі

ОЙ КОЛИ Б ТОЙ ВЕЧІР

Дуже помалу

«Ой ко-ли б той ве - чір

та й по - ве - чо - рі - ло,

то б мо-є сер - день - ко

та й по - ве - се -

- лі - ло!

Ой коли б той вечір
Та й повечоріло,
То б мое серденько
Та й повеселіло!

Ой коли б той вечір
Та й сонечко зайшло,
То б мое серденько
Та й до мене прийшло!

«Ой прийди, прилини
Ти, яснее сонце,
То я тебе пушу
Та й через віконце!»

Ой як упускала —
Легенько зітхала,
А як випускала —
Плакала, ридала.

Ой як випускала —
Плакала й ридала,

Вийшла за ворота —
Правдоньки питала:

«Чи ти мене любиш,
Чи з мене смієшся,
До другої ходиш
Та й не признаєшся?»

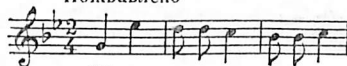
«Ой я тебе люблю
І любити буду,
Признаюсь по правді —
Сватати не буду!

Не позволять батько,
Не позволять мати,
Ще й рід не дозволить
Дівчиноньку взяти.

Ще й рід не дозволить
Дівчиноньку взяти...
Стиха говорімо,
Щоб не вчула мати».

ОЙ КУМ ДО КУМИ ЗАЛИЦЯВСЯ

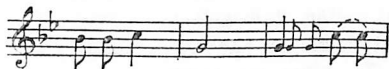
Пожвавлено

Ой кум до ку-ми за-лицяв-

-ся, по-сі-я-ти ко-люпельки

о-бі-цяв-ся. Він сі-яв,

при-сі-вав, при-сі-ва-ю-

-чи ка-зав: «Ти, ку-ма,

ти, ду-ша, ти кругом,

ку-ма, ох і хо-ро-ша!»

Ой кум до куми залицявся,
Посіяти конопельки обіцявся.
Він сіяв, присівав,
Присіваючи казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Вибрати конопельки обіцявся.
Він брав, вибирав,
Вибираючи казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Змолотити конопельки обіцявся.
Він їх молотив,
Молотячи говорив:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Вимочити конопельки обіцявся.
Він мочив, примочав,
Примочаючи казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Витіпати конопельки обіцявся.
Він тіпав, витіпав,
Витіпаючи казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Випрясти конопельки обіцявся.
Він пряв, випрядав,
Випрядаючи казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Йй наткати полотна обіцявся.
Він ткав, витикав,
Витикаючи казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Йй пошити сорочечку обіцявся.
Він шив, вишивав,
Вишиваючи казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Одягнути сорочечку обіцявся.
Він її одягав,
Одягаючи казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох і хороша!»

ОЙ МАЮ Я ЧОРНІ БРОВИ

Жваво

«Ой маю я чорні бро-ви,
ма-ю ка-рі о-чі!
Чом ти ме-не, ко-зачень-ку,
лю-би-ти не хо-чеш?»

«Ой маю я чорні брови,
Маю карі очі!
Чом ти мене, козаченьку,
Любити не хочеш?»

«Як ти хочеш, дівчинонько,
Щоб тебе любити,

Зроби місток через ярок,
Щоб добре ходити!»

«Ой коли б я, козаченьку,
Свої майстри мала,
Я би тобі через ярок
Місток збудувала!

Я би місток збудувала,
Ще й помалювала,
Я би тобі доріженьку
Плиточками вклала!

Прийди, прийди, мій миленький,
Звечора до мене,—
Зготувала стара ненька
Вечерю для тебе!

Ми сядемо вечеряти
В сінях на порозі
Та будемо дивитися,
В кого які брови!»

ОЙ НА ГОРІ КАЛИНА

Жваво

Ой на го-рі ка-ли-на,

під го-ро-ю ма-ли-на,

ка-ли-на-ма-ли-на,

чу-ба-ри-ки-чуб-чи-ки,

ма-ли-на.

Ой на горі калина,

Під горою малина,

Калина-малина,
Чубарики-чубчики, малина.

Двічі

Там дівчина ходила, (2)
Ходила, ходила,
Чубарики-чубчики, ходила.

Двічі

Цвіт-калину ламала, (2)
Ламала, ламала,
Чубарики-чубчики, ламала.

Двічі

У пучечки в'язала, (2)
В'язала, в'язала,
Чубарики-чубчики, в'язала.

Двічі

На доріжку кидала, (2)
Кидала, кидала,
Чубарики-чубчики, кидала.

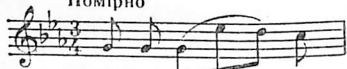
Двічі

Та й на хлопців моргала, (2)
Моргала, моргала,
Чубарики-чубчики, моргала.

Двічі

ОЙ НЕ СВИТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

Помірно

Ой не сві_ ти,

мі_сяченьку, не сві_ти ні_

-ко_ му, тіль_ки сві_ти

ми_лень_ко_ му,

як і_де до_до_ му,

як і_де до_до_ му!

Ой не світи, місяченьку,
не світи нікому,
Тільки світи миленькому,
як іде додому!

Світи йому ранесенько
та й розганяй хмари,
А як же він іншу має,
то й зайди за хмари.

Світив місяць, світив місяць
та й зайшов за тини,
А я, бідна, гірко плачу —
зрадив мене милій.

Ой не спиться й не лежиться,
І сон мене не бере...
Пішов би я до дівчини,
Та не знаю, де живе.

Двічі

Попросив би товариша —
Нехай мене одведе,
Так товариш кращий мене:
Він дівчину оді'є.

Двічі

Світи, світи, місяченьку,
І ти, ясна зоря,
Та й просвіти доріженьку
Аж до милої двора!

Двічі

ОЙ НЕ ШУМИ, ЛУЖЕ, ЗЕЛЕНИЙ БАЙРАЧЕ

Співуче

Ой не шу- ми, лу- же,
зе- ле- ний байра- че!..
Не плач, не жу-ри- ся,
мо- ло- дий коза- че!

The musical score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of four staves of music. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across notes. The second and fourth staves end with double bar lines and repeat signs.

— Ой не шуми, луже,
зелений байраче!..
Не плач, не журися,
молодий козаче! (2)

— Не сам же я плачу,
плачуть карі очі,
Що нема спокою
ані вдень, ні вночі. (2)

Сусіди близькій —
вороги тяжкій:
Не дають ходити,
дівчину любити. (2)

Я ж буду ходити і буду любити,
Ще й до себе візьму —
буду з нею жити! (2)

Ой умру я, мила, а ти будеш жива,
Чи згадаєш, мила,
де моя могила? (2)

А моя могила край синього моря,
Наберешся, мила,
без милого горя! (2)

Зійдеш на могилу,
то не сумуй дуже —
Скажуть воріженьки,
що любились дуже. (2)

Зійдеш на могилу —
не труси землю,
Бо сама ж ти знаєш,
як тяжко під нею. (2)

Ой тим воно тяжко —
любилися важко,
Тим воно тяженько —
любились вірненько! (2)

ОЙ ПІД ВИШНЕЮ

Жваво

Ой під виш- не- ю,
під че-реш- не- ю
сто-яв ста-рий з мо-ло-до-ю,
як із я- го-до-ю.

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below each staff. The first staff starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Жваво' (Allegro).

Ой під вишнею,
Під черешнею
Стояв старий

З молодою,
Як із ягодою.

Дівчі

І просилася,
І молилася:
«Пусти мене, старий діду,
На вулицю погулять!»

Дівчі

«Ой і сам не піду,
І тебе не пушу,
Бо ти мене, старенького,
Та й покинеш на біду.

Дівчі

Куплю тобі хатку,
І ще сіножатку,
І ставок, і млинок,
І вишневенький садок!»

Дівчі

«Ой не хочу хатки,
Ані сіножатки,
Ні ставка, ні млинка,
Ні вишневого садка!»

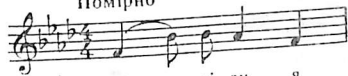
Дівчі

Ой ти, старий дідуга,
Ізігнувся, як дуга,
А я молоденька,
Гуляти раденька!..»

Дівці

ОЙ ПІДУ Я У ЛІСОК

Помірно

Ой пі-ду я

у лі-сок, ой пі-

-ду я у лі-сок,

у кол-госпний сад- са-

Для повторення

Для закінчення

-док. . . -лю!

Ой піду я у лісок, (2)
У колгоспний сад-садок.

У колгоспний сад-садок — (2)
На дозвілля, на часок.

На дозвілля, на часок, (2)
Там гуляє мій дружок.

Там гуляє мій дружок (2)
Комсомолец Васильок.

Вася голос подає, (2)
На гуляння мене жде.

Ой жде Вася, я піду: (2)
Миленького я люблю!

ОЙ ПРИ ЛУЖКУ, ПРИ ЛУЖКУ

Повільно

Один

Ой при лужку, при лужку. ||

Всі

там пла - ва - ли

сі - рі гу - си

у кружку.

Ой, гиля, ги-ля.

сі - рі гу - си, до - до - му,

ой го - ре ж то - му

ле - бе - ди - ку

са - мо - му.

Ой при лужку, при лужку,
Там плавали
сірі гуси у кружку. (2)

Ой гилля, гилля, сірі гуси, додому,
Ой горе ж тому
лебедику самому. (2)

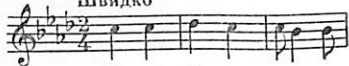
Ой горе ж тому лебедику самому.
А що поросло
біле пір'я на йому. (2)

Ой то ж не пір'я,
то дівочая краса,

Ой чого в дівки
не заплетена коса? (2)

ОЙ СУСІДКО, СУСІДКО

Швидко

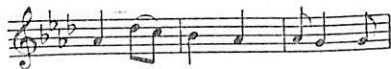
Ой су_ сід_ко, сусід_ко,

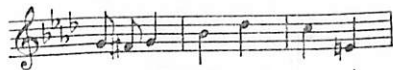
су_сідко, по_зич ме_ні

ре_шіт_ко, ре_шіт_ко:

я си му_ки потря_су,

по_трясу, завт_ра вран_ці

при_не_су, при_не_су.

Ой сусідко, сусідко, сусідко,
Позич мені решітку, решітку:
Я си муки потрясу, потрясу,
Завтра вранці принесу, принесу.

Ой венгерко, венгерко, венгерко,
Позич мені люстерко, люстерко:
Я си вуса підкручу, підкручу,
Завтра тобі доручу, доручу.

Ой дівчино, не вір ми, не вір ми,
Бо я хлопець мандрівний,
мандрівний:

Я мандрую тут і там, тут і там,
Подобаюсь дівчатам, дівчатам.

ОЙ ТА СХОДИТЬ СОНЕЧКО

Широко

Ой та схо-дить со- неч_ко

з-за го_ри, з-за го_ри,

за_ гу_ ді_ ли в чи_стім

по_ лі трак_то_ри,

трак_то_ри. _ жай.

Ой та сходить сонечко
З-за гори, з-за гори,
Загуділи в чистім полі
Трактори, трактори.

Трактористи, як соколи,—
Та все вряд, та все вряд.
Загуділи всі мотори,—
Та всі влад, та всі влад.

А з-під плуга боріженька—
Аж пашисть, аж пашисть,
Кругом поле, як те море,—
Все шумить, все шумить.

Ой це хлопці-комсомольці,—
То і знай, то і знай,
Буде добрий цього року
Урожай, урожай.

ОЙ ТИ, ГАРНИЙ СЕМЕНЕ

Швиденько

«Ой ти, гарний Семене,
прийди, сядь коло мене;
і коро́ва в мене є,
сватай мене, Семене!»

The musical score is written on four staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a 2/4 time signature. The melody is in a major mode with a key signature of one flat (F major). The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody. The third staff starts with a double bar line and repeat dots, indicating a repeat section. The fourth staff concludes the piece with a double bar line and repeat dots.

«Ой ти, гарний Семене,
прийди, сядь коло мене;
І корова в мене є,
сватай мене, Семене!» (2)

«Нащо мені та корова,
що ти сама — як ворона!

А я візьму в одній льолі,
аби мені до любові!» (2)

«Ой ти, гарний Семене,
прийди, сядь коло мене;
І курочка в мене є,
сватай мене, Семене!» (2)

«Нащо мені тая курка,
що ти сама — як та дурка!
А я візьму в одній льолі,
аби мені до любові!» (2)

«Ой ти, гарний Семене,
прийди, сядь коло мене;
І ягниця в мене є,
сватай мене, Семене!» (2)

«Нащо мені та ягниця,
що ти сама — як мазниця!
А я візьму в одній льолі,
аби мені до любові!» (2)

Буду терпіти велику муку,
Поки не скаже:

«Дай, серце, руку!»

Вийду на поле, на ту мураву,
Де я з миленьким мала забаву.

З різного цвіту

вінки сплітала.

Біленьким личеньком

всіх чарувала.

Ти присягався передо мною
Буть моїм мужем, а я — жоною.

Нещира була присяга твоя,
Тепер не мій ти, а я не твоя!
Буду казати світу цілому,
Щоб він не вірив ніде й нікому.

Бо я самая тебе зазнала,
Коли невірною вірно кохала...
Кого любила — той за дверима,
Кого не знала — мужем назвала!»

«Ой ти, дівчино-чарівниченко,
Причарувала мене серденько!»

«Якби ж ти так знав

з сіней до хати,

Як я умію всіх чарувати!

У мене чароньки —

чорнії брівоньки,

Моя принада — сама молода;

У мене чароньки завжди готові —

Білее личенько і чорні брови!»

ОЙ ТИ, МІСЯЦЮ-ЗОРЕ

Помірно

Ой ти, мі - ся - цю - зо -

- ре, о - сві - ти

на все по - ле:

ой там мо - я

дів - чи - нень - ка

та й пше - ни - ченьку по - ле.

Ой ти, місяцю-зоре,
Освіти на все поле:
Ой там моя дівчинонька
Та й пшениченьку поле.

Ой поле ж вона, поле
І кукіль вибирає,
Кукіль вона вибирає
Та й на сонце поглядає.

Кукіль вона вибирає
Та й на сонце поглядає.
Чи високо соколенько
Із орлами літає.

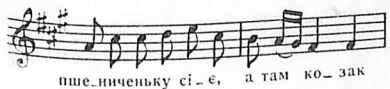
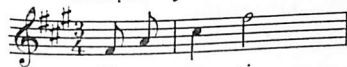
Лети, лети, соколеньку,
Та й на мою сторононьку.

Ой сядь же ти, голубчику,
Та й на новій коморі.

Таки ж орла виганяла,
Таки ж з милим розмовляла,
Таки ж з милим розмовляла
Та й од щирого серця.

ОЙ У ПОЛІ ТИХИЙ ВІТЕР ВІЄ

Помірно . Рухливо

Ой у полі тихий вітер віє,
А там козак пшениченьку сіє. (2)

Ой сіє він, досіває лану,
Аж виходить
дівчинонька з гаю. (2)

«Помагай біг, козаچه-гультаю,
Виве́дь мене
на доро́гу з гаю!» (2)

«Ой коли б ти доро́ги не знала,
То б ти мене
гультаєм не звала. (2)

А сказала б: «Любий соколоньку,
Виве́дь мене
з гаю на стежоньку!» (2)

ОЙ У ПОЛІ ТРИ КРИНИЧЕНЬКИ

Помірно

Ой у по_лі три кри_ни_чень_

_ки, лю_бив ко_зак три дів_

_чи_нонь_ки — чор_ня_в_ую та бі_

_ля_ву_ю, трелю_руду та по_

га ну_ю.

Ой у полі три криниченьки,
Любив козак три дівчиноньки:
Чорняву та біляву,
Третю — руду та поганую.

«Що чорняву — з душі люблю,
На біяву — залицяюся,
А з рудою-препоганою —
Хіба піду розпрощаюся!»

Чи всі тії та сади цвітуть,
Що зарані розвиваються?
Чи всі ж тії та вінчаються,
Що любляться та кохаються?

Половина та садів цвіте,
Половина обсипається,
Одна пара та вінчається,
А другая — розлучається.

«Чи я ж тобі та й не казала,
Як стояли під світлицею:

Не їдь, не їдь та у Крим по сіль,
Бо застанеш молодицею!»

«Любив я тебе дівчиною,
Любитиму молодицею,
Довго, довго та й буду ждати,
Покіль станеш удовицею!»

ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНА
БЕРЕЖКОМ

Швидко

122

се-лез-ня ба-тіж-ком:

Ой ходила дівчина бережком, (2)
Заганяла селезня батіжком: (2)

«Іди, іди, селезню, додому, (2)
Продам тебе дідові старому». (2)

За три копи селезня продала, (2)
А за копу дударика найняла: (2)

«Заграй мені, дударіку,
на дуду, (2)
Нехай же я свое горе забуду». (2)

«Коли б тобі горенько
да печаль, (2)

То б ти вийшов на вулицю
та й кричав. (2)

123

А то ж тобі горенька немає, (2)
Ой хто ж тобі сі кучері
звиває?» (2)

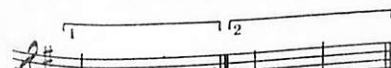
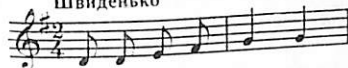
«Була в мене дівчина Уляна, (2)
Вона ж мені сі кучері
звивала; (2)

Була в мене дівчина Орися, (2)
Тоді в мене сі кучері вилися; (2)

Була в мене дівчина Варвара, (2)
Вона ж мені сі кучері
порвала...» (2)

ПО ДОРОЗІ ЖУК, ЖУК

Швиденько

По дорозі жук, жук,
По дорозі чорний...
Подивися, дівчинонько,
Який я моторний!

Дівчі

Який я моторний
І у кого вдався,
Хіба ж даси копу грошей,
Щоб поженхався!

Дівчі

По дорозі галка,
По дорозі чорна...
Подивися ж, козаченьку,
Яка я моторна!

Дівчі

Яка я моторна,
Гнучка, чорнобрива;
Як побачиш — аж заплачеш,
Що я вередлива!

Дівчі

ПОМЕЖЕ ПОЛЯ РОСЛА ТОПОЛЯ

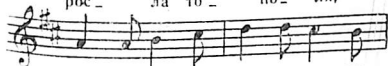
Помірно

По - ме - же по - ля

рос - ла то - по - ля,

ска - жи ме - ні ши - ру правду,

чи бу - деш мо - я?

Помеже поля росла тополя,
Скажи мені ширу правду,
чи будеш моя?

Повідж же мі раз,
чи мі ручку даш

І тот вінок з розмарини,
що на главці маш.

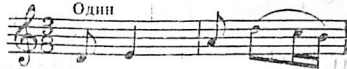
Пониже села біла гусь ночує,
Ой юж ми ся розійдемо,
моє серце чує.

Як ся розійдемо,
так ся і зійдемо,
Ой як ми ся так любимо,
так ся і будемо.

ПОСАДИЛА ОГІРОЧКИ

Помірно

Один

По_ са _ ди_ ла

Всі

о _ гі _ роч_ ки близь_ ко

над во_ до_ ю, по_ ли _

_ ва_ ла о_ гі _ роч_ ки

дрібно _ по _ ю сльо _ зо _ ю.

Посадила огірочки
Близько над водою,
Поливала огірочки
Дрібною сльозою.

Ростить, ростить, огірочки,
В чотири листочки!..
Не бачила миленького
Аж три вечорочки!

На четвертий побачила,
Як череду гнала,
Не сказала «добривечір»,
Бо мати стояла.

Летить орел сизокрилий
Та й, летючи, криче:
«Перекажи дівчиноньці,
Що за мною плаче,

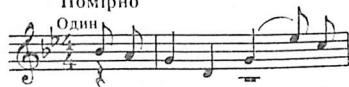
Нехай вона та й не плаче,
Бо я не журюся;
Нехай вона заміж іде,
А я оженися!»

«Бодай тебе та й женила
Лихая година.
Ізв'язала мені руки
Малая дитина!»

РОЗПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, КОНІ

Помірно

Один

«Розпря_гай_те, хлоп_ці,

ко_ці, та ля_гай_те спо_чи_

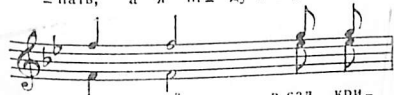
_вать, а я пі_ду в сад зе_

_ле_ний, в сад криниче_н_ку ко_

п_ать, а я пі_ду в сад зе_

_ле_ний, в сад кри_

_ни_чень_ку ко_пать».

«Розпрягайте, хлопці, коні

Та лягайте спочивать,

А я піду в сад зелений,

В сад криниченьку копать».

Двічі

Копав, копав криниченьку

У вишневому саду...

Чи не вийде дівчинонька

Рано-вранці по воду?

Двічі

Вийшла, вийшла дівчинонька
В сад вишневий воду брать,
А за нею козаченько
Веде коня напувать.

Дівчі

Просив, просив відеречка —
Вона йому не дала,
Дарив, дарив з руки
перстень —
Вона його не взяла.

Дівчі

«Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе розгнівив:
Що я вчора ізвечора
Із другою говорив.

Дівчі

Вона ростом невеличка,
Ще й літами молода,
Руса коса до пояса,
В косі стрічка голуба.

Дівчі

СОНЦЕ НИЗЕНЬКО

Помірно

мо_ є сер_ день_ко!

Сонце низенько, вечір близенько,
Спішу до тебе, лечу до тебе,
Мое серденько! (2)

Ти ж обіцялась мене вік любити,
Ні з ким не знатись,
від усіх цуратись,
А для мене жити! (2)

Ой як я прийду,
тебе не застану,
Згорну рученьки, згорну біленькі
Та й нежив я стану! (2)

ТАКА ІІ ДОЛЯ

Стримано

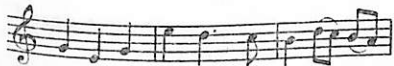
Та_ ка_ ї_ ї_ до_ ля... О

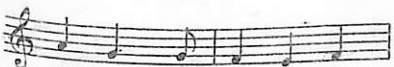
бо_ же мій ми_ лий! За що жти ка_

-ра_еш_ ї_ ї_ мо_ ло_ ду? За

те, що так ши_ ро_ во_ на по_ лю_

-би_ ла_ ко_ заць_ кі_ ї

о-чі?.. Прости си-ро-ту!

Така її доля...

О боже мій милий!
За що ж ти караєш її, молоду?
За те, що так щиро вона полюбила
Козацькі очі?.. Прости сироту!

Кого ж їй любити?

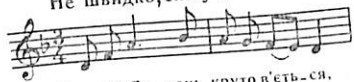
Ні батька, ні неньки:
Одна, як та пташка
в далекому краю!
Пошли ж ти їй долю,—
вона молоденька,—
Бо люди чужії її засміють.

Чи винна ж голубка,
що голуба любить?

Чи винен той голуб,
що сокіл убив?
Сумує, воркує,
білим світом нудить,
Літає, шукає, дума — заблудив.

ТАМ, ДЕ ЯТРАНЬ КРУТО В'ЄТЬСЯ

Не швидко, співуче

Там, де Ят-рань круто в'єть-ся.

з-під ка-ме-ня б'є во-да.

там дів-чи-на

во-ду бра-ла

чор.обри-за мо-ло-да

Там, де Ятрань круто в'ється,
З-під каменя б'є вода,
Там дівчина воду брала,
Чорнобрива, молода.

Дівчи

Ти, дівчино, ти щаслива,
В тебе батько, мати є,
Рід великий, хата біла,
Все, що в хаті,—
ТО ТВОЄ.

Дівчи

А я бідний, безталанний,
Степ широкий — то ж мій сват,
Шабля, люлька —
вся родина,
Сивий коник —
то ж мій брат.

Дівчи

ТА ОРАВ МУЖИК
КРАЙ ДОРОГИ

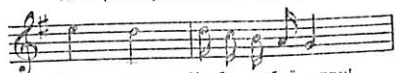
Жваво

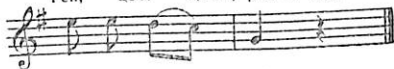
Та орав мужик край доро - ги,

та о-рав му-жик край до-ро- ги.

Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!

Край до - ро - ги!

Та орав мужик край дороги. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Край дороги!

Та воли в його круторогі. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Круторогі!

А погоничі чорноброві. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Чорноброві!

Та поклав торбу при дорозі. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
При дорозі!

Та ішли дівки хустки прати. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Хустки прати!

Та вони в його торбу вкрали. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Торбу вкрали!

Не порожню ж бо, з пирогами. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
З пирогами!

Та не з простими пирогами. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Пирогами!

Та начинені горобцями. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Горобцями!

ТА ТУМАН ЯРОМ КОТИТЬСЯ

Швиденько

The musical score is written on five staves in a 2/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). It begins with a treble clef and a 'Sf' dynamic marking. The melody is accompanied by a bass line. The lyrics are written below the notes. The score includes repeat signs and first/second endings. The lyrics are: 'Та туман яром котиться, гулять хлопцям хочеться! Ой горе, горе — не біда, гулять хлопцям хочеться! хочеться!'.

Та туман яром
ко-тить-ся, гу-лять хлопцям
хо-чень-ся! Ой го-ре,
го-ре — не біда, гу-лять хлопцям
хо-чень-ся! хочеться!

Та туман яром котиться,
Гулять хлопцям хочеться!

Ой горе, горе — не біда,
Гулять хлопцям хочеться!

Двічі

Та гуляй, парню молодий,
Поки не зазнав біди.

Ой горе, горе — не біда,
Поки не зазнав біди.

Двічі

Дівка плаче, ридає —
Вона волі не має.

Ой горе, горе — не біда,
Вона волі не має.

Двічі

В саду вишенька цвіте,
Козак до дівчини йде.
Ой горе, горе — не біда,
Козак до дівчини йде.

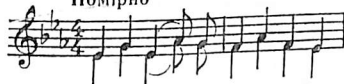
Двічі

В саду вишенька зацвіла,
Дівка парня поняла.
Ой горе, горе — не біда,
Дівка парня поняла.

Двічі

ТЕРЕН, МАТИ, КОЛО ХАТИ

Помірно

Терен, ма-ти, ко-ло ха-ти,

в ньо-го цвіт бі-лень- кий...

А хто лю-бить о-чі ка-рі,

а я-го лу-бень-кі.

Терен, мати, коло хати,
В нього цвіт біленький...
А хто любить очі карі,
А я — голубенькі.

А я люблю голубії —
Я на них дивлюся...
Брешіть, брешіть, воріженьки,
Я вас не боюся!

Брешіть, брешіть, воріженьки,
Добрешетесь лиха,
Бо нас двоє, серце мое,
Кохаймося стиха.

Не піду я на кладочку,
Бо кладочка гнеться...
Не піду я за багача,
Нехай западеться!

Не піду я на кладочку,
Бо кладочка змита...

Не піду я за багача,
Бо ще й буду бита!

Не піду я на кладочку,
Бо з кладочки впаду...
Не піду я за багача,
Бо із ним пропаду!

ТЕРЕН ЦВІТЕ

Помірно

Терен цві - те, терен цвіте.

лис - тя о - па - да - є,

хто в лю - бо - ві не зна - єть - ся,

той го - ря не зна - є.

Терен цвіте, терен цвіте,
Листя опадає,
Хто в любові не знається,
Той горя не знає.

Дівчі

А я, молоденька,
Вже горя зазнала,
Вечероньки недоїла,
Нічки недоспала.

Дівчі

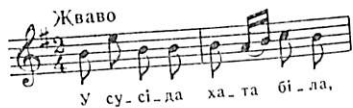
Візьму кріселечко,
Сяду край віконця,
Іще очі не дрімали,
А вже сходить сонце.

Дівчі

Хоч дрімайте, не дрімайте,
Не будете спати:
Десь поїхав мій миленький
Іншої шукати.

Дівчі

У СУСІДА ХАТА БІЛА

У сусіда хата біла,
У сусіда жінка мила,
А у мене ні хатинки,
Нема щастя, нема жінки.

Дівчи

Є у мене сусідонька —
Люба, мила дівчинонька,
Та не знаю, що робить,
Бо боюсь туди ходить.

Дівчи

Сідлай, хлопче, вороного,
А собі бери другого
Та поїдем погуляем,
У сусіда побуваєм!

Дівчи

«Будь здорова, сусідонько,
Люба, мила дівчинонько,

Ой яка ж ти гарнесенька,
Як сніжечок білесенька!»

Дівці

«Годі, годі жартувати,
Ось іде і стара мати!»
«Ой здорова будь, матусю,
Я приїхав по Ганнусю!

Дівці

Ой здорова будь, матусю,
Я приїхав по Ганнусю,
Хочу бути тобі ріднею,
Ти будь ненькою моєю!»

Дівці

ЧИ Є В СВІТІ МОЛОДИЦЯ

Не дуже швидко

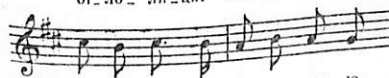
Чи є в сві-ті

мо_ло_ди_ця, як та Гандзя

бі_ло_ли_ця? Ой ска_жі_те,

доб_рі лю_ди, що зі мно_ю

те_пер бу_де? Ой ска_жі_те,

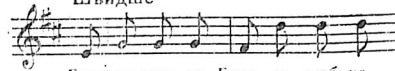

доб-рі лю-ди, шо зі мно-ю

тє-пер бу-де?

Швидше

Гандзя душ-ка, Ганд-зя люб-ка.

Гандзя ми-ла, як го-луб-ка,

Ганд-зя риб-ка, Гандзя птлч-ка,

Гандзя — ця-ця мо-ло-дич-ка!

Чи є в світі молодця,
Як та Гандзя білолиця?
Ой скажіте, добрі люди,
Що зі мною тепер буде?

Двічі

Гандзя душка, Гандзя любка,
Гандзя мила, як голубка,
Гандзя рибка,

Двічі

Гандзя птлчка,
Гандзя — цяця молодичка!

Гандзю моя, Гандзю мила,
Чим ти мене напоїла:

Чи любистком, чи чарами,
Чи солодкими словами?

Двічі

Важка моя, гірка доля,
Знать, така ж божа воля,
Щоб ніченьки я не спав,
За тобою пропадав!

Двічі

Чи я мало сходив світу,
Чи я мало бачив цвіту,
Чом калина найкрасніша,
Чому Гандзя наймиліша?

Двічі

Як на мене широко гляне,
Серце моє, як цвіт, в'яне,
А як стане щебетати,
Сам не знаю, що діяти!

Дівці

Де ж ти, Гандзю, вродилася,
Де ж ти чарів навчилася,
Що як глянеш ти очима,
То заплачу, як дитина?
Гандзю, серце-молодичко,
Яке ж твоє гарне личко,
І губоньки, і оченьки,
І ніженьки, і рученьки!

Дівці

Дівці

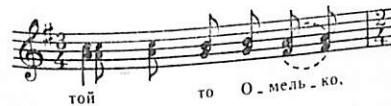
Гандзю, котку, не цурайся
Та на божу волю здайся,
Пригорнись до серця мого
Та не зважай ні на кого.
Коли ж така твоя воля,
Щоб ти мене не любила,
Лучче ж мені така доля,
Щоб залюбила мя могла!

Дівці

Дівці

ЧИ НЕ ТОЙ ТО ОМЕЛЬКО

Не дуже швидко

Чи не той то Омелько, (2)

Чи не той то Омелько,

Що жне жито помаленько?

Двічі

Цілу жменю до смерку, (2)

Чи не той то Омелько,

Жне Омелько в холодку?

Двічі

Він нажав півснопа, (2)

Чи не той то Омелько,

Та й хвалиться: «О, копа!»

Двічі

Він нажав цілий сніп, (2)

Чи не той то Омелько,

Та й говорить:

«Десять кіп».

Двічі

А як сяде за обід — (2)

Чи не той то Омелько,

Із Омелька лється піт!

Двічі

Пообідавши, Омеля, (2)

Чи не той то Омеля

Завалився спати
в постелю?

Двічі

Він за мною упадає, (2)

Чи не той то Омелько,

Ще й сватати обіцяє?

Двічі

Іди геть, іди проч, (2)

Чи не той то Омелько,

Голівоньки не мороч!

Двічі

Ти ледачий, наче пень, (2)

Чи не той то Омелько,

Жменю жнеш за цілий день?

Двічі

А мій милий роботящий, (2)

Чи не той то Омелько,

Він ударник в нас
найкращий!

Двічі

ЧИ Я НЕ ХОРОША

Повільно

Чи я не хо-ро-ша,

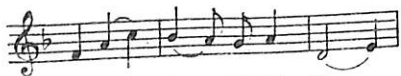
чи я не врод-ли-ва?

Тіль-ки до-га-нонь-ки,

шо я не-щас-ли-ва,

тільки до-га-нонь-ки,

що я не-щас-ли-ва.

Чи я не хороша,
Чи я не вродлива?
Тільки доганоньки,
Що я нещаслива.

Двічі

Чи я не хороша,
Ой чи я не красна?
Тільки доганоньки,
Що доля нещасна.

Двічі

Та доле ж моя, доле,
Чом ти не така,
Чом ти не така,
Як доля чужая?

Двічі

ЧИЯ ТО ДОЛИНА

Протяжно

Чи́я то долина, чи́ то покоси,
Чи́я то дівчина розпустила коси?

Коси розпустила,
на плечі пустила,
Боже ж ти мій милий,
що я наробила.

Боже ж ти мій милий,
що я наробила?
Козак має жінку, а я полюбила.

Козак має жінку,
ще й діточок двоє,
А моє серденько
крається надвоє.

Крається надвоє,
на дві половини,
Козак сподобався
молодій дівчині.

ЧОГО Ж ВОДА КАЛАМУТНА

Повільно

Чо_ го ж во_ да
ка_ ла_ мут_ на,
чи не хви_ ля
зби_ ла? Чо_ го ж
і я та_ ка

сму_т_на, чи не ма_ ти
би_ ла? би_ ла?

Чого ж вода каламутна,
Чи не хвиля збила?
Чого ж і я така смутна, | Двічі
Чи не мати била?

Мене мати та й не била —
Самі сльози ллються:
Од милого людей нема, | Двічі
Од нелюба шлються.

Прийди, милий, подивися,
Яку терплю муку!

Ти хоч в серці,
та од тебе
Беруть мою руку.

Двічі

Спіши, милий, рятуй мене
Від лютої напасті!
За нелюбом коли буду,
То мушу пропасти!

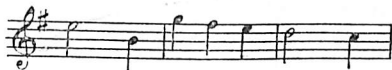
Двічі

ЧОРНІІ БРОВИ, КАРІІ ОЧІ

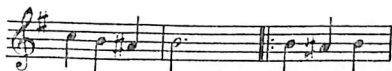
Помалу

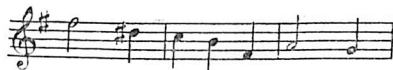
Чор_ні_ї бро_ви, ка_рі_ї

о_чі, тем_ні, як ніч_ка,

яс_ні, як день. Ой о_чі,

о_чі, о_чі ді_во_чі,

де ж ви навчи_лись зводити людей?

Чорніі брови, каріі очі,
Темні, як нічка, ясні, як день.

Ой очі, очі, очі дівочі,
Де ж ви навчилися
зводить людей?

Дівці

Вас і немає, а ви мов тута,
Світите в душу, як дві зорі.
Чи в вас улита

якась отрута,
Чи, може, справді
ви знахарі?

Дівці

Чорнії брови — стрічки шовкові,
Все б тільки вами я любувався.
Карії очі, очі дівочі,
Все б тільки я
дивився на вас.

Дівці

Чорнії брови, карії очі,
Страшно дивитись під час на вас:
Не будеш спати
ні вдень, ні вночі,—
Все будеш думать,
очі, про вас.

Дівці

ЯКБИ МЕНІ НЕ ТИНОЧКИ

Помірно

по чо-ти-ри ра-зи.

Якби мені не тиночки
Та й не перелази,
Ходив би я до дівчини | Дівці
По чотири рази.

Якби мені не тиночки
Та й не перетинки,
Ходив би я до дівчини- | Дівці
Та щовечоринки.

Галю, серце, рибко моя,
Що мені казати?
Хотів би я тебе одну | Дівці
Цілий вік кохати.

ЗМІСТ

А той любий Григорій	5
А хто бачив, а хто чув	8
А ще сонце не заходило	11
Вечір надворі	14
Взяв би я бандуру	16
Віють вітри, віють буйні	18
В кінці греблі шумлять верби	21
Гаю, гаю, зелен розмаю	23
Гей, волошни сіно косить	25
Ганбока кирниця глибоко копана	27
Грицю, Грицю, до роботи	30
Дивлюсь я на небо	32
Дівка в сінях стояла	35
Дівчинонька по гриби ходила	39
Добре тому коса косить	42
Добривечір, дівчино, куди йдеш...	44
За туманом нічого не видно	48
Зелена та ліщинонька	50
Зеленький барвіночку	52
Із-за гори кам'яної	55
І шумить, і гуде	57
Калино-малино, чого в лузі стоїш	59
Копав, копав криниченьку	61
Кучерява Катерина	64

Місяць на небі	66
На вулиці скрипка грає	68
Ой вийду я, вийду	70
Ой гля-гля, гусоньки, на став	72
Ой за гаєм, гаєм	74
Ой коли б той вечір	76
Ой кум до куми заццаяся	79
Ой маю я чорні брови	84
Ой на горі калина	86
Ой не світи, місяченьку	88
Ой не спиться й не лежиться	91
Ой не шуми, луже, зелений байраче	93
Ой під вишнею	96
Ой піду я у лісок	99
Ой при лужку, при лужку	101
Ой сусідко, сусідко	104
Ой та сходить сонечко	106
Ой ти, гарний Семене	108
Ой ти, дівчино заручена	110
Ой ти, місяцю-зорє	114
Ой у полі тихий вітер віє	117
Ой у полі три криниченьки	119
Ой ходила дівчина бережком	122
По дорозі жук, жук	125
Помеже поля росла тополя	127
Посадила огірочки	129
Розпрягайте, хлопці, коні	132

Сонце низенько	135
Така її доля	137
Там, де Ятрань круто в'ється	140
Та орав мужик край дороги	142
Та туман ярм котиться	145
Терен, мати, коло хати	147
Терен цвіте	150
У сусіда хата біла	152
Чи є в світі молодця	155
Чи не той то Омелько	159
Чи я не хороша	162
Чия то долина	164
Чого ж вода каламутна	166
Чорнії брови, карії очі	169
Якби мені не тиночки	171

Місяц
На ву
Ой ви
Ой ги
Ой зи
Ой ки
Ой кї
Ой м
Ой н
Ой не
Ой ні
Ой п
Ой пі
Ой р
Ой с
Ой т
Ой ти
Ой ї
Ой ї
Ой у
Ой у
Ой х
По д
Поме:
Посад
Розп:

Составитель
ТАМАРА АЛЕКСАНДРОВНА
ДМИТРИЕВА
«ТЕРЕН, МАТИ,
КОЛО ХАТИ»

Украинские народные песни
(На украинском языке)

Издательство «Музична Україна»,
252004, Киев, Пушкинская, 32

Редактор А. В. Левігова
Літературний редактор В. А. Семенко
Художник К. Ф. Деряжна
Художній редактор К. Ф. Контар
Технічний редактор Т. Г. Шкарбуненко
Коректори
А. О. Рубінська, Т. М. Чухаренко

Н/К

Здано на виробництво 13.05.82. Підписано
до друку 07.09.82. БФ 49217. Формат
60×90^{1/16}. Папір друкарський № 1. Гарнітура
академічна. Спосіб друку високий. Умовно-
друк. арк. 2,75. Умовні фарбо-відб. 3,87.
Обліково-видавн. арк. 3,1. Додрук. тир.
62 000. Зам. № 2-170. Ціна 45 к. Видав-
ництво «Музична Україна», 252004, Київ,
Пушкінська, 32.

Кіївська книжкова фабрика «Молотень»,
252053, Київ, Артема, 25.

